

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 4058/2024
26.03.2025. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Гордане Комненић председника већа, др Илије Зиндовића и Марије Терзић, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., чији је пуномоћник Никола Јасика, адвокат из ..., против туженог Универзитетског клиничког центра, Београд, кога заступа Државно правобранилаштво, Београд, ради накнаде штете, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 3328/23 од 21.03.2024. године, у седници одржаној 26.03.2025. године, донео је

ПРЕСУДУ

ПРЕИНАЧУЈЕ СЕ пресуда Апелационог суда у Београду Гж1 3328/23 од 21.03.2024. године, у преиначујућем делу и у погледу одлуке о трошковима поступка, тако што се жалба тужиле **ОДБИЈА** као неоснована и **ПОТВРЂУЈЕ** пресуда Првог основног суда у Београду П1 2857/22 од 17.01.2023. године, у ставу првом и трећем изреке а **ОДБИЈА** захтев тужиле за накнаду трошкова другостепеног поступка.

ОБАВЕЗУЈЕ СЕ тужилца да туженом на име накнаде трошкова ревизијског поступка исплати износ од 27.000,00 динара, у року од 15 дана од дана пријема преписа пресуде.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П1 2857/22 од 17.01.2023. године, ставом првим изреке, одбијен је тужбени захтев којим је тражено да се обавезе тужени да тужилци на име трошкова превоза за период од јуна 2015. године до октобра 2016. године исплати појединачно одређене месечне износе са законском затезном каматом од доспелости сваког износа до исплате, све ближе одређено у том ставу изреке. Ставом другим изреке, одбачена је тужба тужиле у делу којим је тражено да се обавезе тужени да на износе из другог става изреке пресуде Првог основног суда у Београду П1 2581/18 од 26.05.2021. године уплати припадајуће доприносе и то на име пореза код Фонда ПИО, Завода за здравствено осигурање и Националне службе за запошљавање, за период од јула 2016. године до марта 2018. године. Ставом трећим изреке, обавезан је тужени да тужилци на име накнаде трошкова поступка исплати износ од 66.643,33 динара.

Апелациони суд у Београду је пресудом Гж1 3328/23 од 21.03.2024. године, која је исправљена решењем под истим бројем од 23.05.2024. године, ставом првим изреке,

одбио као неосновану жалбу тужиле и потврдио пресуду Првог основног суда у Београду П1 2857/22 од 17.01.2023. године у ставу другом изреке. Ставом другим изреке, преиначена је пресуда Првог основног суда у Београду П1 2857/22 од 17.01.2023. године у ставу првом изреке и обавезан је тужени да тужили на име трошкова превоза исплати за период од јуна 2015. године до октобра 2016. године појединачно опредељене месечне износе са законском затезном каматом од доспелости сваког износа до исплате, све ближе наведено у том ставу изреке. Ставом трећим изреке, преиначено је решење о трошковима поступка садржано у ставу трећем изреке пресуде Првог основног суда у Београду П1 2857/22 од 17.01.2023. године и обавезан је тужени да тужили на име накнаде трошкова поступка исплати износ од 132.127,00 динара са затезном каматом од дана извршности пресуде до исплате. Ставом четвртим изреке, обавезан је тужени да тужили накнади трошкове поступка по жалби у износу од 41.811,08 динара.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужени је благовремено изјавио ревизију, у преиначујућем делу и у погледу одлуке о трошковима поступка, због погрешне примене материјалног права.

Испитујући пресуду у побијаном делу на основу члана 408. у вези са чланом 403. став 2. тачка 2. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 72/11... 10/23 – други закон) Врховни суд је оценио да је ревизија основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју Врховни суд пази по службеној дужности.

Према утврђеном чињеничном стању, тужила је била у радном односу на неодређено време по уговору о раду од 30.04.2007. године на пословима специјалисте ... у јединици ... у Институту за инфективне и тропске болести. У време заснивања радног односа, тужила је имала пребивалиште у ..., а тужени је признао и редовно исплаћивао тужили месечни износ на име превоза на релацији од тужилиног места становања до радног места. У току трајања радног односа тужила је променила место пребивалишта, што је констатовано у Анексу број 3 уговора о уређивању међусобних права, обавеза и одговорности од 02.06.2015. године, у коме је као место становања тужиле означена Пре тога, 24.04.2015. године тужила је дала изјаву у којој је писаним путем обавестила послодавца која средства превоза користи, према промењеном месту становања. Вештачењем је утврђена висина трошкова превоза који би тужили припадали у утуженом периоду на релацији новог места становања до радног места. Тужила у овој правној ствари захтева исплату разлике накнаде трошкова ради доласка на рад и одласка са рада почев од јуна 2015. године до октобра 2016. године, а обзиром на промену места становања.

Полазећи од овако утврђеног чињеничног стања, првостепени суд је одбио као неоснован тужбени захтев са образложењем да, сходно одредби члана 118. став 2. Закона о раду, промена места становања након закључења уговора о раду не утиче на увећање трошкова превоза које је послодавац дужан да надокнати запосленом, без сагласности послодавца.

Другостепени суд је закључио да је на потпуно и правилно утврђено чињенично стање првостепени суд погрешно применио материјално право, због чега је преиначио првостепену пресуду и усвојио тужбени захтев са образложењем да тужили сходно

одредби члана 118. став 1. тачка 1. Закона о раду и члана 102. став 1. тачка 1. Посебног колективног уговора за здравствене установе чији је оснивач Република Србија, аутономне покрајине и јединице локалне самоуправе припада право на трошкове превоза који су утврђени вештачењем вештака економско – финансијске струке.

По оцени Врховног суда, основано се ревизијом туженог указује да је побијана пресуда у преиначујућем делу донета уз погрешну примену материјалног права.

Одредбом члана 118. став 3. Закона о изменама и допунама Закона о раду („Службени гласник РС“, бр. 75/14), који је у примени од 29.07.2014. године, промена места становања запосленог након закључења уговора о раду не може утицати на увећање трошкова превоза које је послодавац дужан да накнади запосленом у тренутку закључења уговора о раду, без сагласности послодавца.

Према одредби члана 102. став 1. тачка 1. Посебног колективног уговора за здравствене установе чији је оснивач Република Србија, аутономне покрајине и јединице локалне самоуправе („Службени гласник РС“, бр. 1/15), запослени има право на накнаду трошкова за долазак и одласак са рада у висини цене превозне карте у јавном саобраћају, ако послодавац није обезбедио сопствени превоз у складу са Колективним уговором код послодавца, Правилником о раду и уговором о раду.

Одлуком о накнади трошкова за долазак и одласак са рада запослених у Клиничком центру Србије од 13.02.2015. године, у члану 3. став 2. предвиђено је да промена места становања запосленог након 28.07.2014. године не може да утиче на увећање трошкова превоза које је послодавац дужан да накнади запосленом без сагласности послодавца.

У конкретном случају, тужилца је након заснивања радног односа, у априлу 2015. године, променила место становања, о чему је обавестила послодавца изјавом од 24.04.2015. године, али је тужени послодавац наставио да исплаћује трошкове превоза тужилци према ранијем месту становања и није дао сагласност за увећане трошкове превоза.

Следствено изнетом, по оцени Врховног суда, тужилци не припада потраживана разлика накнаде трошкова ради доласка и одласка на рад у утуженом периоду, због чега не постоји обавеза туженог да тужилци накнади ту разлику, с обзиром да је тужени као послодавац, у свему поступио у складу са законом.

Из наведених разлога, на основу члана 416. став 1. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

Туженом су признати трошкови састава ревизије у износу од 27.000,00 динара, с обзиром на његов успех у ревизијском поступку, па је на основу члана 153, 154. и 163. став 1. ЗПП донета одлука као у ставу трећем изреке.

**Председник већа - судија
Гордана Комненић,с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић